

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2024 • PRVO TROMESEČJE • JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj stranici: Natan je čeznuo da uradi nešto za Boga, nakon što je pročitao misionku priču iz časopisa. Molio se, i Bog mu je otvorio široka vrata. Priču o tome možete pročitati na 28. strani.

JUŽNA INDIJA

4 Dobar temelj / 6. januar

CENTRALNA INDIJA

6 Neočekivano obrazovanje / 13. januar

8 Fudbal u subotu / 20. januar

JUŽNO-CENTRALNA INDIJA

10 Jevanđelje izaziva jezu / 27. januar

12 Preobražaj doma / 3. februar

14 Skupa šolja čaja / 10. februar

NEPAL

16 Srećna udovica bez dece / 17. februar

18 Isus me je dodirnuo / 24. februar

20 Čekajući na dan / 2. mart

JUŽNA INDIJA

22 Zaprepašćujući glas / 9. mart

SEVEROISTOČNA INDIJA

24 Bog koji nedostaje / 16. mart

26 Radost zbog života / 23. mart

28 Program Trinaeste subote: Tinejdžer sa misijom / 30. mart

30 Budući projekti Trinaeste subote

31 Uredništvo časopisa

32 Mape

© 2024 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Želite li da saznate više informacija u ovom tromesečju? Čitajte misionski časopis zajedno sa Biblijskom poukom.

Tema Biblijske pouke za prvo tromesečje 2024. godine je misija. Ključni element svakog sedmičnog proučavanja Biblije nalazi se na bočnoj traci svake misionske priče.

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za 10 projekata Južnoazijske divizije:

- Izgradnja učionica i laboratorije u školi Palakad, Indija.
- Izgradnja crkve za englesko govorno područje na adventističkom koledžu Lovri u Bengaluru u Indiji.
- Izgradnja crkvene zgrade u Bengaluru u Indiji.
- Izgradnja osnovne škole u Aurangabadu u Indiji.
- Izgradnja bloka ženskih spavaonica u školi Tandžavur u Indiji.
- Izgradnja bloka ženskih spavaonica i dečje sale za priredbe u školi Pasigat u Indiji.
- Rekonstrukcija crkvene zgrade, konferencijskog centra, trpezarije u omladinskom centru Manginapudi u Indiji.
- Rekonstrukcija školske zgrade „Ani“ u Indiji.
- Izgradnja učionica za školu Namunagar na Adamanskim ostrvima u Indiji.
- Izgradnja učionica i administrativne zgrade za školu u Nepal.

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoazijskoj diviziji (JAD) u kojoj se nalaze 4 države: Butan, Indija, Maldivi i Nepal.

U ovoj diviziji živi 1,4 milijarde ljudi uključujući 1,1 miliona vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 1246 ljudi.

Dosegnuti evanđeoskom veću 1,4 milijarde ljudi je ogroman izazov, koji može biti ostvaren jedino uz Božju pomoć. Kao deo misionskih napora, Južnoazijska divizija je izabrala 10 projekata koji će primiti sredstva Trinaeste subote ovog tromesečja.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Udružimo se ispunjavajući Isusov nalog: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovediao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.“ (Matej 28,19,20)

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Dobar temelj

Simon

Simon je voleo da gleda atletiku. Posebno je voleo trke. Divio se Juseinu Boltu, sprinteru sa Jamajke, koji je poznat kao najbrži čovek na planeti.

Simon je zapamtio jednu Boltovu izjavu: „Četiri godine sam trenirao da bih trčao manje od 9 sekundi na 100 metara.“

Simon je bio zadivljen kako je jedan vrhunski sportista spreman da trenira godinama, da bi trčao samo nekoliko sekundi na takmičenjima. Shvatio je da je trening zapravo najznačajniji deo pripreme svakog trkača.

Simonovi roditelji su takođe uvideli da je treniranje veoma značajan deo u pripremi za životnu trku.

Simonov otac je želeo da njegov sin pohađa adventističku školu u njihovom gradu Ani.

„Simon ima 5 godina“, rekao je svom bratu. „Šta misliš, u koju školu bi trebalo da ga upišem?“

„Upiši ga u obližnju školu. Bliža je tvom domu od bilo koje druge škole“, odgovorio je brat.

Škola je bila udaljena 10 minuta hoda od njihovog doma.

Tako je Simon bio upisan u lokalnu adventističku školu.

Prvog školskog dana Simon nije želeo da ide u školu. Plakao je sve vreme dok ga je majka vodila u školu. Bio je uplašen i uplakan kada je majka izašla iz prostorije u kojoj se nalazio.

Međutim, ubrzo je prestao da plače. Učiteljica mu je prišla i predstavila ga drugoj deci. Deca su zajedno počela da pevaju pesme o Isusu. Učiteljica je čitala priče iz Biblije. Simon je odmah zavoleo pesme i biblijske priče.

Nakon kratkog vremena, počeo je da se druži sa ostalom decom. Bio je srećan u razgovorima sa njima, zajedničkom učenju pesama i citata iz Biblije.

Prva školska godina je brzo protekla. U školi je naučio da bude pošten, ljubazan, uvek spreman da pomogne, trudeći se da bude sličan Isusu, onakvom kakav je opisan u Bibliji.

Voleo je da se trka sa ostalom decom.

Jednog dana učiteljica je rekla deci: „Trebalo bi da trčite, jer je to dobro za zdravlje.“

Simon je odlučio da svakodnevno trči. Umesto da pešači do škole, on je trčao. Često se trkao sa drugarima ko će doći prvi

do škole. Ponekad bi kasnije kretao iz doma u školu da bi sebe primorao da trči, da ne bi zakasnio na časove.

Posle nastave često je odlazio sa drugom decom u obližnji park i tamo trčao. Dečaci bi trčali 5-10 minuta, zatim odmarali, a onda ponovo trčali. Na taj način su vežbali tridesetak minuta.

Kada je počinjao sa trčanjem, bilo je teško. Međutim, posle nekog vremena, postajalo je sve lakše i lakše. Nakon nekoliko meseci svakodnevnog trčanja, nije se uopšte zamario. Dobro se osećao nakon vežbanja. Raspoloženje mu se popravilo, a uvideo je da je bio raspoloženiji za rad po kući, učenje i domaće zadatke.

Simon je naučio jedan značajan princip o fizičkom vežbanju. Elen Vajt kaže: „Vaši mišići su stvoreni za upotrebu, a ne da budu neaktivni. Ako biste redovno vežbali, vaše misli bi bile uravnotežene, težile bi uzvišenom karakteru, a vaš san bi bio prirodniji i zdraviji... Vaše misli o svetoj istini bile bi jasnije, a moralne snage izraženije.“ (Testimonies for the Church, vol. 3, p. 235)

Danas Simon ima 21 godinu i studira. On kaže da mu je adventistička osnovna škola dala dobar temelj u životu. Naučio je da trči. Upoznao je Isusa, stekao je dobro obrazovanje.

„U ovoj školi Bog mi je pomogao da postanem poštena i dobra osoba.“ 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju školske zgrade za 450 dece koja će sticati obrazovanje u adventističkoj školi u Ani u Indiji. Deca se trenutno obrazuju u staroj zgradi izgrađenoj od strane nemačkih misionara 1976. godine.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušne darove u subotu 30. marta.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionски cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionске informacije

- Indija ima 4.537 crkava, 4.692 grupa vernika i 1.145.399 članova. Na populaciju od 1.241.267.000, to je jedan adventista na svakih 1.084 ljudi.
- Teritorija Indije, Burme i Cejlona funkcionisala je kao Indijska misija od 1895. godine, kada je misionски odbor Generalne Konferencije poslao D. A. Robinsona kao prvog izdržavanog radnika i imenovao ga za nadzornika misionskog dela na tom prostoru.
- Južnoazijska divizija je prvi put organizovana 1910. godine kao misija Indijske unije, a 1920. postala je Južnoazijska divizija.
- Džerald Kristo je postao prvi predsednik divizije od 1980. do 1990. godine.
- Izdavačka kuća Oriental Vočmen (p.p. Orijentalni stražar), jedina izdavačka kuća u ovoj diviziji, nalazi se u Solsberi Parku u Puni i štampa materijal na dvadeset jezika.

Neočekivano obrazovanje

INDIJA | 13. januar

Abišek

Abišek je imao 3 godine kada su njegovi roditelji počeli da razmišljaju o njegovom budućem obrazovanju, i tražili školu u centralnoj Indiji.

Otac je pitao prijatelje da mu preporučne neku dobru školu, čiji troškovi školarine nisu bili mnogo veliki.

Majka se raspitivala kod svojih prijateljica. Roditelji su bili odlučni u nameri da svom sinu pruže dobro obrazovanje.

Neko je predložio adventističku školu koja se nalazila u blizini njihovog doma. Otac i majka nisu mnogo čekali.

Narednog jutra, uputili su se prema školi.

Bila je subota, i očekivali su da će škola biti otvorena.

„Molim vas, odvedite nas do direktora škole“, zamolio je otac čuvara koji je stajao ispred ulaza u školu.

Čuvar je poveo oca i majku do crkve koja se nalazila pored same škole. Bili su

iznenađeni kada su videli ljude na bogoslužju. Shvatili su da je škola bila zatvorena, ali nisu želeli da odu.

Ušli su u crkvu, seli na mesta na koja ih je redar uputio, i čekali.

Subotno bogoslužje je uskoro počelo. U Indiji su u upotrebi mnogi jezici, ali je crkvena služba bila na njihovom maternjem jeziku. Mogli su da razumeju sve što je bilo izgovoreno.

Ubrzo je došlo vreme za propoved. Pastor je propovedao o suboti.

Otac i majka su ponovo bili iznenađeni. Bili su hrišćani, ali nikada ranije pre toga nisu čuli da Biblija govori o tome da je subota sedmi dan u sedmici. Odjednom su shvatili zašto je škola bila zatvorena. Škola je sledila biblijsko učenje da se ne radi sedmog dana, u subotu. Želeli su da saznaju više o tome.

Nakon bogoslužja pitali su pastora da im malo detaljnije objasni o tome šta Biblija govori o suboti. Pastor je pozvao ovaj bračni par da proučava biblijske istine sa njim.

Dok su otac i majka proučavali Bibliju sa pastorom, Abišek je krenuo u crkveno obdanište koje se nalazilo na istom kampusu. On je takođe upoznao Bibliju. Svakog dana bi vaspitačice pričale priče iz Biblije.

Abišek se posebno dopadala priča o Davidu i Golijatu. Svidelo mu se kako je jedan mladi momak savladao diva samo sa jednim kamenom, zato što je u toj borbi branio Božje ime.

David kaže: „A David reče Filistejnu: Ti ideš na me s mačem i s kopljem i sa štitom; a ja idem na te u ime Gospoda nad vojskama, Boga vojske Izrailjeve, kog si ružio.“ (1. Samuilova 17,45)

Iako je bio još mali, Abišek je odlučio da i on u svom životu ide u ime Gospoda. Znao je da će mu Bog biti pomoćnik u iskušenjima sa kojima se bude susretao u životu.

Kako su Abišek i njegovi roditelji upoznivali Božju reč, tako je njihov život počeo da se menja u domu. Porodica je počela da svetkuje subotu. Nedugo zatim, otac i majka su predali svoja srca Isusu.

Kako je Abišek odrastao, bivao je sve više uključen u crkvene aktivnosti. Bio je poput proroka Samuila dok je bio dete, srećan što može da uradi za crkvu šta god mu je bilo rečeno. Pomagao je đakonima u njihovom poslu, vodio je računa o redu u crkvi, skupljao je pesmarice i Biblije nakon bogoslužjenja, vodio računa o tehnici.

Danas ova porodica predstavlja jedan od stubova lokalne Adventističke crkve. Abišek ima 19 godina i postao je student teološkog fakulteta.

„Želim da širim jevanđelje o Isusu, i da svedočim ljudima da Isus uskoro dolazi.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju srednje škole, nadomak Abišekove osnovne škole u Arangabadu u Indiji.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušne darove u subotu 30. marta.

U vezi sa pričom

- Uprava adventističke crkvene oblasti Severna Maharastra obezbeđuje školarinu za decu u adventističkoj školi, omogućujući na taj način kvalitetno školovanje za mnogobrojnu decu.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionски cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionске informacije

- Adventistički univerzitet Spajser (ranije Memorijalni koledž Spajser) glavna je obrazovna institucija ove divizije od 1937. godine, a iz Bangalora se preselila na svoju sadašnju lokaciju u Puni 1942. godine.
- Prema popisu iz 2011. godine, 79,8 odsto stanovništva Indije su hinduisti, 14,2 odsto muslimani, a 2,3 odsto hrišćani.

Važne činjenice

- Tradicionalna nošnja za žene u Maharaštri bila je *nauvari lugada* (sari od devet metara). Iako je *nauvari lugada* izašla iz mode, sari od pet metara se i dalje nosi, posebno za posebne prilike, poput venčanja.

Fudbal u subotu

INDIJA | 20. januar

Klining

Klining je živeo za fudbal. Igrao je fudbal kad god je imao slobodno vreme nakon nastave u školi koju je pohađao u svom rodnom gradu na severoistoku Indije.

Kada se preselio u drugi grad da bi polagao državni ispit, upoznao je druge tinejdžere koji su igrali fudbal subotom, i pridružio im se.

Međutim, Kliningu je bilo neobično kada je čuo kako mladi ljudi pevaju pesme i mole se Bogu pored fudbalskog terena, dok je on subotom igrao fudbal.

Teren za fudbal se nalazio nadomak kampusa Adventističke crke, u kom se pored crkve nalazila i škola.

Klining je odrastao u hrišćanskoj porodici. Pohađao je hrišćansku školu od prvog razreda osnovne škole, ali nikada ranije nije čuo za hrišćane koji svetkuju subotu.

Dok je trčao po fudbalskom terenu, razmišljao je: „Zašto ovi ljudi svetkuju subotu a ne nedelju? Ko su ovi ljudi?“

Klining je položio državne ispite i završio deseti razred. Podneo je molbu za jedanaesti razred u gradu u kom se pri-

premao za državne ispite, ali bio je odbijen. Razočaran, upitao je svoja dva najbolja druga šta da radi. Oba mladića su planirala da upišu adventističku školu, koja se nalazila nadomak fudbalskog igrališta. Oni su ga hrabрили da im se pridruži.

Klining je poslao svoju molbu za upis. Bio je srećan kada je molba bila prihvaćena.

Kako su meseci prolazili, saznao je zašto su mladi ljudi pevali pesme i molili se Bogu dok je on subotom igrao fudbal.

U školi je pročitao sledeće stihove: „I svršši Bog do sedmog dana dela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih dela svojih, koja učini; i blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih dela svojih, koja učini.“ (1. Mojsijeva 2, 2.3). Čitajući temeljnije Bibliju shvatio je da je Bog podsećao svoj narod da svetkuje subotu kao dan koji će ih podsećati na Stvoritelja i da je važno da se poštuju sve zapovesti iz Dekaloga. Uvideo je da je Isus sam verno svetkovao subotu dok je živeo na zemlji, i da On nikada nije promenio da se svetkuje nedelja umesto subote.

Klining je rekao svojim roditeljima da želi da ide u Adventističku crkvu. Njegovi roditelji, međutim, nisu se složili sa tim. Ne želeći da ih razočara, nevoljno je odlučio da se ne krsti u Adventističkoj crkvi.

U Kliningovom rodnom mestu nije postojala Adventistička crkva. Nedostajala su mu subotna bogoslužjenja kada je bio u svom domu na nekom školskom raspustu. Govorio je svojim roditeljima, braći i sestrama šta je saznao o suboti u školi. Međutim, oni nisu želeli da ga slušaju.

„Dobro je što si učenik u adventističkoj školi, ali ne treba da postaneš adventis“, rekla mu je majka.

Otac je bio mnogo ozbiljniji. „Ako odlučiš da postaneš adventista, više nećeš biti deo ove porodice. Bićeš izopšten.“

Kada je završio srednju školu, Klining je upisao nehrišćanski koledž u istom gradu. Međutim, osećao se neprijatno. Osećao je da ne pripada takvom okruženju. Čeznuo je da studira u hrišćanskom koledžu.

Dok je jednog dana igrao fudbal, dobio je poziv od jednog adventističkog prijatelja da se pridruži akciji pod imenom „Pokret 1000 misionara“.

Njemu se ova ideja dopala. Mogao je da bude student i misionar.

Nedugo zatim pridružio se Adventističkoj crkvi i proveo 8 meseci kao student misionar, podučavajući decu nižih razreda osnovne škole.

Njegovi roditelji nisu bili zadovoljni njegovom odlukom da postane adventista. Ali, on više nije živeo u njihovom domu, i malo toga su mogli da učine kako bi ga kaznili.

U međuvremenu, u njegovom srcu se javila želja da postane pastor. Upisao je posle kratkog vremena adventistički Univerzitet Spajser.

Danas je na drugoj godini studija. Nada se da će dopreti do srca mladih ljudi uz pomoć fudbala.

„Moj cilj je da postanem pastor, da svedočim mladima baveći se sportom. Voleo bih da otvorim fudbalsku akademiju, i služim mladim ljudima. Kao što znate, mnogi mladi vole da igraju fudbal. Preko sporta, želim da doprem do mladih ljudi, da im svedočim o Isusu Hristu.“

On kaže da je pronašao slobodu i smisao u životu sledeći uputstva iz Biblije. Nada se da će jednog dana njegova porodica prihvatiti i uživati u istoj slobodi.

Apostol Jovan izjavljuje: „I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.“ (Jovan 8, 32)

„Molim vas da se molite za mene dok se pripremam za pastorsku službu.“ 🌍

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionarski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Zvanični jezici Indije su hindi i engleski.
- Glavni grad Maharaštre je Mumbai (takođe poznat kao Bombaj), koji je izgrađen na prvobitno sedam ostrva — ostrvima Bombaj, Kolaba, Mahim, Mazagaon, Parel, Vorli i ostrvo Starice. Radovi na melioraciji zemljišta u devetnaestom veku spojili su ostrva u jednu kopnenu masu.
- Kriket je najpopularniji sport sa najbrojnijom publikom u Maharaštri.

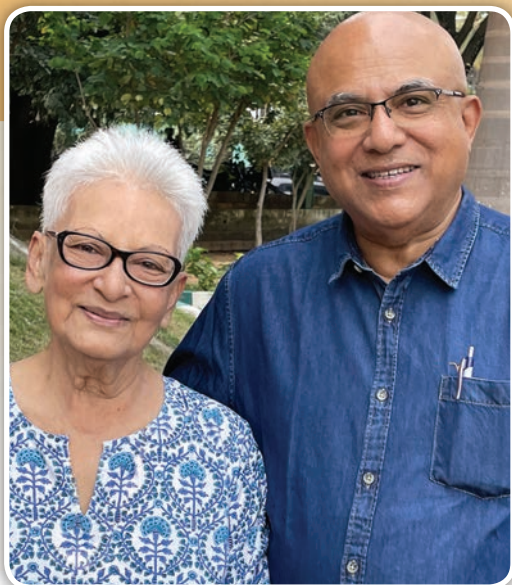
Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju 6 adventističkih škola, poput one u kojoj je Klining po prvi put u svom životu saznao za sedmi dan subotu u Indiji.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušne darove u subotu 30. marta.

Jevanđelje izaziva jezu

INDIJA | 27. januar

Šakuntala i Džoj

Izvršna direktorka firme za oglašavanje osetila je jezu na rukama dok su tonovi prelepe horske muzike dopirali do njene kancelarije.

To nije bio prvi put da je čula muziku dok je radila za svojim stolom u reklamnoj agenciji koju je vodila u Bengaluru, u Indiji.

To takođe nije bio prvi put da je osetila jezu po rukama zbog muzike. Ali ovoga puta nije mogla da sedi mirno.

Otišla je do prozora kancelarije na drugom spratu da vidi šta se dešava. Mogla je da vidi kako ljudi ulaze i izlaze iz zgrade preko puta. Pitala se šta se događa u toj zgradi.

Pogledala je svoje ruke i razmišljala u sebi zašto se naježila. Ispunila ju je snažna želja da ode do zgrade i svojim očima vidi šta se tamo održava.

Polako, veoma polako, izašla je iz svoje poslovne zgrade i prešla ulicu. Osećala se

malo nelagodno pri ulasku u zgradu jer tamo nikoga nije poznavala.

Polako, veoma polako, ušla je na prednji ulaz.

„Mogu li da uđem?“, upitala je nekoga ko je stajao u blizini ulaza.

„Uđite i sedite“, odgovorio je čovek ljubavno.

Šakuntala je sela i počela da sluša.

Međutim, hor više nije pevao uz zvuke orgulja. Kada se pesma završila, Šakuntala je hrabro prišla jednom od izvođača.

„Gde su orgulje?“, upitala je. „Gde su pesme od kojih se naježim?“

Čovek je bio iznenađen.

Objasnila mu je da je svake subote poslednjih nekoliko sedmica slušala muziku iz svoje kancelarije. Muziku je čula samo subotom.

Šakuntala je došla u crkvu da sluša muziku i naredne dve subote. Dok je hor pevao, pogledala je u pesmaricu koju je

pronašla pokraj sebe na jednom praznom sedištu. Naučila je nazive pesama koje su joj izazivale jezu. Bile su to himne „Stari grubi krst“ i „U miru Gospodnjem“.

Treće subote nije samo slušala muziku već je ostala i na propovedi.

Kad se vratila kući, pomislila je: „Sviđa mi se ono što sam čula o Isusu u ovoj crkvi. Pošto mi se dopalo, neću više držati slike drugih bogova u svojoj kući.“

Skinula je sve slike i poklonila ih.

Nastavila je redovno da odlazi u crkvu subotom. Posle izvesnog vremena, pastor je uputio poziv i njenoj porodici da dođe. „Ne brinite“, rekla je, „Doći će oni.“

I zaista su došli. Prvo je došao njen sin Džoj, a potom su se zainteresovali i njeni unuci. Čak je i njena kućna pomoćnica počela da dolazi.

Nakon proučavanja biblijskih lekcija, porodica je predala svoje živote Isusu.

Šakuntala je postala aktivni član crkve, a jedan od njenih unuka sada služi u crkvi kao pastor za mlade.

Šakuntala danas ima 84 godine i uveliko je u penziji. Ali ostala je zahvalna Bogu za muziku koju je prvi put čula 2005. godine. To ju je dovelo Isusu.

„Još uvek se naježim kada čujem kad hor peva te pesme“, kaže ona. 🌍

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se izgradi nova centralna crkva za englesko govorno područje u Bengaluru, gde Šakuntala subotom ide na bogosluženje.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima koje ćete prineti 30. marta, i koji će omogućiti da se izvodi prelepa duhovna muzika mnogim ljudima u Bengaluru.

U vezi sa pričom

- Šakuntala i njen sin Džoj su danas aktivni članovi crkve.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Karnataka potiče od kanada izraza karu i nadu, što znači „uzdignuto zemljište“.
- Bengaluru (poznat i kao Bangalor) je glavni i najveći grad indijske države Karnataka, sa populacijom od više od 8 miliona stanovnika i metropolskom populacijom od oko 11 miliona.
- Bangalor je dom mnogih veganskih restorana i veganskih aktivističkih grupa. Indijski ogranak PETA (Ljudi za etički tretman životinja) proglasio ga je indijskim gradom koji najviše voli vegane.

Preobražaj doma

INDIJA | 3. februar

Tvinkli i Milind

Može li dizajner enterijera biti svedok nebeske realnosti? Jedan bračni par je toliko snažno osećao da je pozvan da širi vest o Isusu kroz dizajn enterijera da je napustio udobnu karijeru i pokrenuo sopstveni posao u Indiji.

Par, Tvinkli i Milind, željno se primio posla kada je potpisao svoj prvi ugovor u jednom od najvećih indijskih gradova, Bengaluru.

Bogati roditelji su želeli da preurede spavaću sobu svog trinaestogodišnjeg sina Arnava.

Dok su Tvinkli i Milind slušali majčine želje kako bi spavaća soba trebalo da izgleda, činilo se da ona želi više od preuređivanja. Tražila je čudo. Arnav je bio hiperaktivan dečak, a ona se nadala da će ga nova spavaća soba smiriti.

Štaviše, šest godina nije mogla da spava u toj spavaćoj sobi, a ponekad je želela da spava sa sinom.

„Ne mogu da spavam tamo“, rekla je. „Ne znam zašto.“

Tvinkli i Milind nisu znali odakle da počnu. Kleknuli su i pomolili se Bogu.

„Dragi Bože, molim Te, daj nam mudrost da znamo koje boje da koristimo za spavaću sobu i kako da je ukrasimo na proslavu Tvog imena“, molila se Tvinkli.

Tada je par izbacio sve iz spavaće sobe. Izneli su dečakov krevet i noćni ormarić. Uklonili su police za knjige. Na policama su našli slike, i njih su uklonili.

Tvinkli i Milind su se pitali šta da urade sa slikama. Arnav i njegova majka su se klanjali bogovima pred slikama, ali otac je bio ateista koji nije verovao ni u jednog boga.

Kada je otac video da iznose slike iz sobe, rekao je: „Zašto ne uvijete te slike u stare novine i bacite ih?“

Tvinkli i Milind su pomislili da je to dobra ideja. Uvili su slike u stare novine i bacili.

Okrećili su sobu, a potom na zidove i noćni ormarić postavili uramljene slike sa biblijskim stihovima i drugim nadahnutim mislima. Jedan tekst je glasio: „Hvalim Te što sam divno sazdan. Divna su dela Tvoja, i duša moja to zna dobro.“ Nije bilo navedeno da je taj citat iz Biblije, iz Psalma 139,14.

Drugi tekst u uramljenoj slici je glasio: „Jer smo Njegov posao, sazdana u Hristu Isusu za dela dobra, koja Bog unapred pripravi da u njima hodimo.“ Citat je iz poslanice Efescima 2,10. Na trećoj slici je jednostavno pisalo: „Voljen si“.

Arnav i njegovi roditelji bili su oduševljeni izgledom nove spavaće sobe. Nešto

kasnije, majka je poslala SMS poruku i zahvalila se Tvinkli. „Možemo da prime-timo pozitivne promene u Arnavovom ponašanju i sada mogu da uđem i ose-tim se prijatno u njegovoj spavaćoj sobi“, napisala je ona. „Osećam mir u njegovoj sobi.“

Prvi put posle šest godina mogla je da spava u toj sobi. Tvinkli i njen suprug su bili oduševljeni vestima.

„Biblija daje obećanje: 'Tako će biti reč Moja kad izađe iz Mojih usta: neće se vra-titi k Meni prazna, nego će učiniti šta mi je drago, i srećno će svršiti na šta je pošal-jem',“ rekla je Tvinkli u intervjuu, citirajući Isaiju 55,11.

Svaki dan kada je Arnav čitao stih, on je pozitivno delovalo na njegov karakter. Posle te prve spavaće sobe, ovaj bračni par preuredio je mnoge druge sobe. Uvek se pomole pre nego što započnu novi projekat, i nikada ne ostavljaju sliku nekog hinduističkog božanstva u sobi, čak ni kao deo kućnog dekora. Umesto toga, svaka soba je ispunjena biblijskim stihovima.

Ako klijent pita za Boga, oni ga povezuju sa prijateljem koji iznosi osnovne biblijske istine.

Tvinkli smatra da je dobro biti u poslu sa Bogom. „Trenutno je naš posao naša misija“, rekla je ona. „U kuće nepoznatih ljudi ulazimo kao oni koji dovode do preobražaja doma. Mi menjamo domove, ali ne samo prostor, već i ljude koji u njima žive. Mi postavljamo ramove za slike, sa citatima iz Biblije, a Bog radi ostalo.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će u izgradnji nove centralne crkve za englesko govorno područje u Bengaluruu, gde Tvinkli i Milind subotom idu na bogoslužjenje.

Hvala vam na vašim velikodušnim daro-vima koje ćete prineti 30. marta.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno sve-dočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Najmanji okrug Karnatake, Kodagu, iznedrio je mnogo hokejaša na travi koji su predstavljali Indiju na međunarodnom nivou. Godišnji Kodava hokej festival je najveći nacionalni hokejaški turnir na svetu.
- Društvo širom Indije je podeljeno na društvene redove, zvane kaste. Kasta se određuje rođenjem, bez gotovo ikakve mogućnosti da se nešto promeni. Visoke kaste uključuju sveštenike, zemljoposjednike i vojnike. Na dnu društva su „nedodirljivi /odbačeni“, koji nemaju kastu i rade najslabije plaćene poslove.
- Krave su svete životinje u Indiji i ne smeju se povređivati. Dozvoljeno im je da lutaju gradskim ulicama, što često izaziva gužve u saobraćaju.
- Tradicionalno brakove u Indiji dogovaraju stariji članovi porodice neveste i mladoženje, mada je ulaženje u vezu bez dogovora sve češća pojava u gradovima.

Skupa šolja čaja

Terens

Terens je ostao budan celu noć da bi završio važan zadatak iz obuke za medicinskog tehničara na adventističkom Univerzitetu Lovri u Indiji.

Bio je smešten izvan kampusa, u kući svog prijatelja. Bio je zavisnik od čaja i pijuckao je topao napitak cele noći da bi ostao budan.

Oko 4:30 ujutru, Terens je otišao u kuhinju da popije još jednu šoljicu čaja. Ali čaja nije bilo. Pitao se šta da radi. Borio se da ostane budan zato što je trebalo da završi zadatak.

Onda se setio da je jedan čovek prodavao topli čaj na štandu niz ulicu. Mogao bi da odjuri kod prodavca čaja na motociklu svog prijatelja, a zatim da se vrati nazad da završi svoj rad.

Nekoliko trenutaka kasnije, Terens je jurio glavnom ulicom brzinom od 85 km/h. Vozio je skoro dvostruko većom od dozvoljene brzine za motocikle u gradu Bengaluru. Takođe, nije nosio ni kacigu.

Odjednom se pojavio automobil pored njega. Vozio je istom brzinom, a bio je pun mladih pijanih ljudi. Auto se približio Terensu i njegovom motociklu. Terens je

pokušao da se pomeri. Mladi ljudi u automobilu su se smejali i pokušavali da priđu bliže.

Terens se uplašio i zatrubio. Mladići su ga tada gađali praznim limenkama piva. Kada je Terens povikao na njih, mladići su uzvratili uvredama.

U tom trenutku, Terens je potpuno zaboravio na put. Bio je ljut! Njegova brzina je dostizala 100 km/h. Nije najjasnije video put pred sobom. U punoj brzini preleteo je preko ležećeg policajca na putu, izgubio kontrolu nad motorom, i sve mu se zacrnelo pred očima.

Sledeće čega se Terens seća jeste da se probudio u krevetu. Pogledao je na sat. Bilo je 8:45 ujutru. Bilo je vreme da poče na nastavu, da preda svoj rad. Pokušao je da ustane, ali njegovo telo nije reagovalo. Pokušao je da pozove prijatelje u pomoć, ali onda je shvatio da nije u svojoj sobi. Pogledao je oko sebe. Nije prepoznao mesto na kom se nalazio. Video je kalendar okačen na zidu. Setio se da je u julu radio na svom radu za medicinskog tehničara, ali kalendar je pokazivao da je avgust. Na zidu je bila slika njegovih roditelja i brata, ali je prepoznao samo brata. Bio je kod kuće, ali to nije znao.

Odjednom je u sobu ušla njegova majka. Videvši Terensa da je budan, zaplakala je i zagrlila ga. „Tako mi je drago da si se probudio“, rekla je. On je mogao samo da upita: „Ko ste vi?“

Njegove reči su pogodile majku.

Prošlo je nedelju dana pre nego što je prepoznao svoje roditelje. Oni i drugi ljudi pomogli su mu da se seti i shvati šta se dogodilo.

U noći nesreće, pastor na adventističkom Univerzitetu Lovri dobio je poziv od policijskog službenika koji je samo rekao: „Preuzmite telo.“

Pastorov broj je bio ispod sedišta pozamljenog motocikla kao kontakt za hitne slučajeve. Terens je bio tako teško povređen da je trebalo vremena da ljudi shvate da je telo njegovo, a ne telo njegovog prijatelja čiji je motocikl bio. Niko ne zna šta se dogodilo pijanim mladincima u autu.

Terens je danima gubio svest, i boravio je u tri bolnice.

Njegovi roditelji nisu imali novca za bolničke račune. Prijatelji sa adventističkog Univerziteta Lovri pomogli su novcem i molitvama. Pastor je dolazio često u posetu. Prošla su tri meseca od nesreće do njegovog povratka na fakultet.

Danas je on medicinski tehničar. Zahvalan je Bogu, svojoj porodici i mnogim prijateljima na univerzitetu za drugu priliku za život. Odlagao je da preda svoje srce Isusu, a posle nesreće je shvatio da ne želi više da čeka. „Trebalo je da se krstim odavno, ali sam se nekako plašio. Osećao sam da ću morati da budem oprezan šta god da radim, pa sam zato dugo oklevao. Posle nesreće, osetio sam da više ne treba da čekam. Nikad ne znate šta će se sledeće desiti u životu.“

Kršten je na univerzitetu. Terens je rekao da je naučio još jednu lekciju iz nesreće a to je da prestane da pije čaj sa teinom. „Kada bih morao da dam naslov svojoj priči, nazvao bih je ‘Najskuplji čaj u mom životu’“, rekao je. „Skupo me je koštao. Ali sada, kada pogledam unazad, rekao bih da je vredelo. Ovo iskustvo me je vratilo na pravi put.“

Njegov savet drugim ljudima, posebno mladima, je jednostavan. „Bog ima plan za svaku dušu ovde na zemlji. Nije završio s

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Kari Baoli u Delhiju je u funkciji od sedamnaestog veka i najveća je azijska veleprodajna pijaca začina.

vama dok to ne kaže. Čak i ako osećate da nemate budućnost, zapamtite da On kaže u Bibliji: ‘Pre nego te sazdah u utrobi, znah te...’ (Jeremija 1,5) Stalno sam ponavljao ovaj stih u sebi dok sam se oporavljao. Bog ima planove za vas. Primićete blagodat i milost na načine na koje nikada niste očekivali ili o kojima niste razmišljali.”

Deo darova Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će u izgradnji nove centralne crkve za englesko govorno područje u Bengaluru, na kampusu adventističkog Univerziteta Lovri.

Univerzitet nikada u svojoj stogodišnjoj istoriji nije imao crkvenu zgradu dovoljno veliku da primi zainteresovane studente.

Hvala vam što ćete prineti velikodušne darove 30. marta.

Srećna udovica bez dece

NEPAL | 17. februar

Ratnamaja

Ratnamaja se udala u Nepal u kada je imala 13 godina.

Prošlo je mnogo godina, a ona nije dobila decu.

Meštani su je nazivali neljubaznim, pogrdnim imenima. Prijatelji i rođaci su je gledali kao ukletu. Muž ju je krivio i puno je pio.

Ratnamaja je bila veoma tužna. Više od svega na svetu želela je da ima dete. Pokušavala je sve što je mogla da bi ostala u drugom stanju. Ali ništa nije pomagalo.

Kada se činilo da joj život ne može biti gori, njen suprug je iznenada umro.

Ratnamajina tuga se samo umnožavala. Sada je morala da živi sa dvostrukim bolom, zato što je bila bez dece i postala je udovica. Osećala se tako usamljeno. Videla je druge ljude kako žive srećno sa decom i unucima.

Onda je usledila pandemija KOVID-19, i ona je mesecima bila u izolaciji. Postepeno je gubila volju za životom.

Jednom prilikom je nećak svratio do nje. Restrikcije su bile blaže i on ju je pozvao da poseti njegovu crkvu.

„Dođi u moju crkvu“, rekao je. „Čućeš mnogo novih stvari, a možeš dobiti i poklon.“ Crkva je delila pirinač i čebad siromašnim ljudima tokom pandemije.

Ratnamaja je odlučila da ode.

Subotno bogoslužjenje ju je iznenadilo. Odgajana je u nehrišćanskoj porodici i ovo je bio prvi put da posmatra neki hrišćanski program. Posebno su joj se svidele pesme i osećala je mir u srcu dok je slušala kako ljudi pevaju o Isusu.

Ljudi u crkvi su je pozdravljali i razgovarali sa njom.

Niko je nije optuživao da je ona kriva što je udovica, i bez dece.

Umesto toga, svi su joj se ljubazno obraćali.

Posle te subote, nekoliko žena iz crkve počelo je da posećuje Ratnamaju u njenom domu. Učili su je o Bibliji i molili se s njom.

Ratnamaja je počela da odlazi u crkvu svake subote.

Osećala se dobro svaki put kada bi tamo bila i razgovarala sa ljudima. Posebno je bila srećna kada je saznala da je Isus mnogo voli.

Prestala je da se oseća usamljeno i tužno. U Isusu je našla radost koja joj je nedostajala celog života.

Osećala se kao najsrećnija osoba na svetu!

„Gospod mi je dao svoj mir“, izjavila je. „Uvek ću biti zahvalna Bogu za Njegovu ljubav i za sve što je učinio u mom životu.“

Danas Ratnamaja ima 65 godina i još uvek raste u svojoj hrišćanskoj veri. Nikada nije išla u školu, tako da ne zna da čita i piše. Ali ona proučava Bibliju sa ženama iz crkve i sluša radio-emisije koje emituje Crkva adventista sedmog dana.

„Želim još više da rastem u Gospodu, pa molim sve da se mole za mene.“

Jedan od Ratnamajinih omiljenih biblijskih stihova je Filibljanima 4,4, gde apostol Pavle kaže:

„Radujte se svagda u Gospodu, i opet velim: radujte se.“

„Nemam muža ni dece, ali se ne osećam usamljeno jer mogu da se radujem u svom Gospodu i Spasitelju“, kazala je.

„Moj Gospod je uvek sa mnom, i voli me više od svega. 🌍“

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji osnovne škole u Nepal u kojoj deca mogu da nauče da čitaju i pišu.

Hvala vam što planirate da priložite veliku dar Trinaeste subote 30. marta.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org

Važne činjenice

- Nepal je godinama držao svoje granice zatvorene za strane misionare, tako da ni adventistima nije bilo dozvoljeno da uđu. Međutim, Nepalci koji su putovali van zemlje čuli su poruku crkve i počeli da je šire među svojim prijateljima i u porodicama.
- Godine 1936, Kenet Simpson i dva adventistička medicinska misionara posetili su nekoliko sela u Nepal u duž granice sa Indijom i propovedali im na hindu jeziku. To je bio prvi put da su mnogi od njih ikada čuli za Isusa i Bibliju.
- Godine 1951, Nepal je počeo da otvara svoje granice za strance i turiste. Dok je na granici delio kartice za proučavanje Biblije, pastoru Džordžu Vandemanu je rečeno: „Zakasnili ste. Već sam na tridesetoj lekciji.“ Pokazalo se da je ta osoba jedna od mnogih ljudi koji su na ovaj način proučavali adventističku poruku.
- Dr Stenli Gordon i gospođa Rejlin Sterdžes osnovali su memorijalnu bolnicu Šer u junu 1957. Bolnica je nazvana tako po prezimenu braćnog para iz Nju Džersija koji je donirao novac za tu instituciju. Bolnica je zvanično otvorena 18. maja 1960. u Banepi, na sat vremena vožnje istočno od Katmandua. Danas bolnica ima 150 kreveta i na njenom kampusu se nalazi koledž za medicinsko osoblje.

Isus me je dodirnuo

NEPAL | 24. februar

Rupamaja

Život je bio težak za Rupamaju. Taman kada je pomislila da ne može biti gore, dogodilo se upravo to.

Rupamaja je rođena u porodici „odbačene“ niže kaste u Nepal. Žig njenog nasleđstva značio je da će se ona smatrati nečistom celog svog života i da će umreti smrću odbačenih. Svako dete koje bi rodila takođe bi se smatralo odbačenim. Ništa nije moglo da ukloni stigmu koja je bila vezana za nju. Drugi bi je uvek smatrali manje vrednom.

Kao odbačena, Rupamaja nije mogla da ide u školu, i nikada nije naučila da čita i piše.

Udala se sa 14 godina. U Nepal su dečji brakovi i danas česta pojava.

Život se u braku nije poboljšao. Rupamajin muž nije posedovao ništa, a njih dvoje su radili kao nadničari na tuđim poljima da bi preživeli. Rupamaja je rodila sedmoro dece. Nije mogla ništa da im pruži. Kada je svako od njih dovoljno odraslo, odlazilo je da radi i živi u domovima rođaka i drugih ljudi.

Njen dvogodišnji sin preminuo je od groznice.

Nakon toga, dva njena sina su nestala kada ih je poslala da posete stariju sestru u drugom gradu. Sestra je radila u hotelu i napisala je Rupamaji da je uštedela nešto novca za porodicu. Rupamaja je poslala dva dečaka, koji su imali 11 i 13 godina, da uzmu novac. Dečaci su sreli svoju tetku i mahnuli joj iz autobusa kada su pošli kući. Ali nikada se nisu vratili. Neko je rekao da su doživeli saobraćajnu nesreću. Rupamaja je tražila svoje sinove, ali nije mogla da ih pronađe.

Onda je tragedija ponovo zadesila njen dom. Njen muž se razboleo, ali pošto porodica nije imala novca za lečenje, on je umro.

Biti iz kaste odbačenih je teško. Biti udovica iz kaste odbačenih bilo je još teže. Čak su je i drugi iz iste kaste posmatrali sa visine.

Kako su godine prolazile, Rupamaja je bivala sve tužnija. Konačno je prestala da

radi. Pošto nije radila, nije imala hranu. Ionako nije htela da jede. Umesto toga, ležala je u krevetu, razmišljajući o svom suprugu i njihovo troje izgubljene dece. Očajavala je i nije želela više da živi. Razmišljala je o samoubistvu.

„Zašto me je majka rodila?“, pitala se. „Zašto mi se sve ovo dogodilo?“

Tada se ispred njenog doma pojavila nepoznata žena. Tirta je radila kao volonter za Hrišćansku adventističku crkvu, a za Rupamaju je čula od komšija. Donela je ženi hranu i lekove. Molila se za nju.

„Zašto ne dođete u moju crkvu?“, upitala je. „Molićemo se za vas.“

Tirta je počela redovno da je posećuje. Rupamaja se radovala posetama. Volela je hranu, lekove i molitve. Nada se zapalila u njenom srcu prvi put posle mnogo godina. Počela je da ide u Adventističku crkvu.

Osam godina kasnije, Rupamaja je postala vernica Crkve adventista sedmog dana. Ona ima 65 godina i živi sa jednim od svojih sinova i njegovom ženom. Njenim uticajem, njegova supruga se nedavno pridružila Adventističkoj crkvi.

Rupamaja je izjavila da je izgubila sve, ali da je srećna jer ima Isusa. Neki je možda izbegavaju kao pripadnicu kaste odbačenih, ali ona je srećna jer je njeno srce Isus dodirnuo.

„Muž mi je umro, jedan sin je umro, a dva sina su nestala, i ne znam šta im se dogodilo ni 30 godina kasnije“, kazala je. „Izgubila sam sve, ali imam Isusa u svom životu. Imam veliku nadu da ću jednog dana, kada Isus dođe, moći da vidim svoje voljene koje sam izgubila.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se u Nepal u izgradi škola u kojoj će deca moći da nauče da čitaju i pišu.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misioniska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Nepal ima osam od deset najviših planina na svetu, uključujući i najvišu, Mont Everest, koja je visoka 8.848 metara. Mont Everest lokalni šerpasi i tibetanci nazivaju Sagarmata na nepalskom.
- Nepal je jedina država na svetu sa zastavom koja nije pravougaona: dva trouglasta oblika postavljena jedan na drugi. Ona je zvanična zastava Nepala od 1962. godine, ali se njen osnovni dizajn koristio u Nepal u više od 2.000 godina.
- Nepalska kuhinja ima brojna karakteristična vegetarijanska jela. Izbegavanje nasilja prema svim oblicima života u mnogobrojnim verskim redovima verovatno je bio faktor njihovog razvoja.
- Šerpasi su jedna od tibetanskih etničkih grupa poreklom iz planinskih regiona Nepala, i veoma su cenjeni kao elitni planinari i stručnjaci u svom lokalnom području, posebno za ekspedicije na Mont Everest.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva Trinaeste subote, 30. marta.

Čekajući na dan

NEPAL | 2. mart

Sukamaja

Godinu dana kasnije, Sukamaja je rodila ćerku. Devojčici je dala ime Šajam, slično kao i njenom sinu. Bila je ponovo srećna. Videla je da ima razlog da živi. Morala je da živi za svoju ćerku.

Međutim, Sukamajin suprug je počeo da pije nakon smrti njihovog sina. Porodica je postepeno zapadala u finansijske probleme zbog njegovog opijanja.

U međuvremenu, Sukamaja je s ljubavlju posmatrala kako Šajam odrasta i udaje se sa 20 godina. Šajam se udala za dalekog rođaka koji je živio u istom selu.

Tragedija se dogodila kada je Šajam bila trudna sa svojim prvim detetom. Komplikacije su nastale za jedno veće. Bila joj je potrebna hitna medicinska pomoć. U selu još uvek nije bilo lekara ili bolnice, pa su meštani Šajam stavili na improvizovana nosila i odneli je u najbliže veće selo. Puteva nije bilo, te su je nosili četiri sata. U susednom selu, koje je imalo put, stavljena je u kola hitne pomoći koja su trebalo da je odvezu u najbliži gradsku bolnicu. Međutim, umrla je na putu.

Smrt je zadala težak udarac Sukamaji. Nekoliko dana je puno pila sa svojim suprugom. Činilo se kao da ih okružuju smrt i tama. Par je nekontrolisano plakao na Šajaminoj sahrani. Među dobronamerincima koji su ih tešili na sahrani bio je i pastor Adventističke crkve. Čuo je za smrt oba deteta ovog para, i pružio im je nadu. Otvorio je svoju Bibliju i pročitao Isusove reči: „Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji

Sukamajin sin je bio radost njenog života. Dečak Šijam rođen je ubrzo nakon što se Sukamaja udala u Nepal sa 16 godina.

Ali kada je Šijam imao 8 meseci, razboleo se od dijareje. Sukamaja je tražila od svog muža da pozove šamana u pomoć. U blizini njihovog udaljenog planinskog sela nije bilo lekara ni bolnice. Kad god bi se neko razboleo, meštani bi pozivali šamana.

„To je zbog zlog duha“, rekao je šaman. „On je ljut na vašu porodicu. Morate žrtvovati svinju da biste umirili duha.“

Ali niko nije imao vremena da žrtvuje svinju. Dok su Sukamaja i njen muž razgovarali sa šamanom, beba joj je umrla u naručju.

Šok je bio ogroman. Sukamaja se onesvestila i ostala bez svesti tri dana. Kada se probudila, odbijala je da jede i pije. Nije htela više da živi.

Njen suprug i komšije su nastojali da je ohrabre.

„Možda ćeš imati još jednog sina“, govorili su.

Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.“ (Jovan 3,16).

Biblijski stih je zbunio Sukamaju. Ona to nije mogla da razume. Pitala se: „Kako neko nikada neće umreti ako veruje u Isusa?“

Videvši njenu zbunjenost, pastor je u svojoj Bibliji našao stihove iz Jevanđelja po Luki i pročitao Isusove reči: „A svi plakahu i jaukahu za njom; a On reče: Ne plačite, nije umrla nego spava.“ (Luka 8,52)

Sukamaja se pronašla utehu u ovim rečima. Da li je moguće da njena ćerka Šajam samo spava? Želela je da sazna više o tome. Nekoliko dana nakon sahrane, zamolila je pastora da joj objasni stihove. Počeo je da proučava Bibliju sa njom.

Tokom jednog od tih biblijskih proučavanja, pastor je upitao: „Da li želiš da vidiš svoju decu kada Isus dođe?“

Sukamajine oči su blistavo treptale. „Da!“, uzviknula je. Potom je predala svoje srce Isusu.

Danas je Sukamaja iskrena vernica Adventističke crkve. Pokušala je da podeli nadu sa svojim suprugom, ali on je odbijao da sluša. Njegov alkoholizam ga je doveo do prerane smrti.

Sukamaja sada živi sama kod kuće, ali zna da zapravo nije sama. Ona zna da sada živi sa Isusom. Srećna je jer veruje da će Isus jednog dana uskoro doći i vaskrsnuti njenog sina i ćerku.

„Zagrliću ih jer su moja deca, moje srce“, rekla je. „Jedan od razloga zašto sam postala hrišćanka je taj što se nadam da ću ih ponovo videti. Čekam taj dan.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi škola u kojoj deca mogu da uče o Sukamajinoj nadi u vaskrsenje i dolazak Gospoda Isusa, u Nepal.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva Trinaeste subote 30. marta.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionke postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionka priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima [i]... među nedosegnutim i nedovoljno upoznatim grupama ljudi sa adventističkim učenjem.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Glavni grad Nepala je Katmandu, u kome živi 3 miliona ljudi – oko 10 posto stanovništva Nepala.
- Sidarta Gautama, poznatiji kao Buda, osnivač budizma, rođen je, prema tradiciji, u Lumbiniju, u današnjem Nepal, tokom šestog ili petog veka pre nove ere.
- U Nepal se mogu naći mnoge vrste orhideja i rododendrona, oko 40% maka Mekonopsis i skoro 6.000 cvetnih vrsta.
- Dohori (što znači „debata“) je vrsta nepalske narodne muzike koja proizilazi iz tradicije udvaranja. Učestvuju dve grupe, obično dečaci i devojčice u suprotnim grupama. Pitanja i odgovori stvaraju muzički razgovor, koji može da traje i nedelju dana, u zavisnosti od sposobnosti brzog razmišljanja i duhovitosti igrača.
- Garijal (*Gavialis gangeticus*) je poreklom sa indijskog potkontinenta i najduži je krokodil na svetu — dužine do 6 m. Ima dugu, usku njušku i 110 oštih, međusobno povezanih zuba. Projekat očuvanja krokodila garijala u Nepal ponovo uvodi ugroženu vrstu krokodila u područja sa kojih je nestao.

Zaprepašćujući glas

Reks

Glas je probudio oca iz popodnevnog sna ranih 1980-ih u Indiji.

„Ako bi danas umro, šta bi još uradio?“, upitao je glas.

Otac se zaprepastio. Osvrtao se da vidi ko je u kući sa njim. Gledao je tamo-amo po sobi. Pokušao je da pronađe osobu koja je razgovarala sa njim. Ali u kući nije bilo nikoga.

Otac se zabrinuo.

„Ko to razgovara sa mnom?“, povikao je.

Niko nije odgovorio.

Očev strah je bivao sve veći.

Molio se: „Bože, želim da saznam ko mi se obraća.“

Ali u kući je sve bilo tiho.

Otac se pitao šta da radi.

Prošlo je oko sat i po vremena. Tada je čuo kucanje na vratima. Napolju je stajao adventistički literarni evanđelista.

Otac se iznenadio kada ga je video. Isti čovek je pokucao na vrata nekoliko sati ranije, malo pre nego što je otac zadremao. Otac ga je tada nekoliko minuta slušao kako govori o Bibliji. Međutim, naglo ga je prekinuo i snažno zalupio vratima. Otac je sebe smatrao hrišćaninom iako nikada nije

čitao Bibliju, niti ju je čak posedovao. Ali nije imao želju da sluša ovog čoveka.

Međutim, nakon što je čuo glas, otac je bio srećan što ponovo vidi literarnog evanđelistu. Želeo je da sazna više o Bibliji. Bio je spreman da posluša.

Kolporter je govorio o stvarima koje su bile nove za oca. Nakon što je čovek otišao, otac je odlučio da sam sazna istinu. Poželeo je da ima Bibliju. Otišao je kod svog sveštenika i kupio je uprkos tome što je bila veoma skupa.

Počeo je marljivo da je proučava. Dok je čitao, poželeo je da dobije odgovore na tri pitanja, pa je odlučio da ih postavi svešteniku.

„Zašto se klanjamo ikonama?“, upitao je. „A zašto svetkujemo nedelju?“ Sveštenik nije bio zadovoljan postavljenim pitanjima.

„Zašto ne dajemo Biblije ljudima?“, upitao je. Sveštenikov odgovor ga nije zadovoljio i on je prestao da ide u sveštenikovu crkvu. Umesto toga, svoju sprugu i dva sina, koji su imali 16 i 10 godina, počeo je da vodi nedeljom u drugu crkvu.

Posle izvesnog vremena, Adventistička crkva je organizovala seriju evanđeoskih predavanja u gradu, a otac je poveo svoju porodicu na ta predavanja. Odneo je svoja tri pitanja propovedniku i ispitao ga o obožavanju ikona i nedeljnom bogoslužju.

Propovednik je dao odgovore iz Biblije, i otac, majka i njihov šesnaestogodišnji sin su se ubrzo pridružili Adventističkoj crkvi.

Rodbina i komšije nisu se slagale sa njihovom odlukom. Otac je imao petoro

braće i dve sestre, i oni su odbili da razgovaraju sa njima. Svi susedi su pripadali očevoj bivšoj crkvi i odbili su da razgovaraju sa porodicom. Otac je bio primoran da napusti posao jer nije mogao da dobije slobodnu subotu.

Nekoliko godina život je bio pun izazova za porodicu. Za to vreme, otac i majka su odlučili da ispišu svog najmlađeg sina Reksa iz državne škole i pošalju ga u adventistički internat.

Upisali su ga u srednju školu E. D. Tomas Memorial kada je imao 12 godina. Tu je sticao obrazovanje narednih šest godina i predao svoje srce Isusu. Nakon završetka škole, otišao je na Spajser koledž, sada adventistički Univerzitet Spajser, i postao pastor.

Danas je vođa Adventističke crkve u Indiji i služi kao direktor subotne škole u Uniji jugoistočne Indije.

Njegov otac, koji je u međuvremenu preminuo, živeo je za Isusa. Osnovao je prvu Adventističku crkvu u svom rodnom gradu, a kasnije je radio kao biblijski radnik, osnivajući dodatne crkve i dovodeći mnoge ljude Hristu.

Reks je zahvalan što je očev popodnevni san bio prekinut glasom pre više od 40 godina. Drago mu je što su ga roditelji poslali u adventistički internat. Veruje da su mu ta dva iskustva promenila život za celu večnost.

„Ponosan sam što mogu da kažem da sam završio adventističku školu,“ izjavio je. „Ta škola me je naučila istini, a danas sam zahvaljujući njoj sluga Božji.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za obnovu bloka oronulih spavaonica za devojčice u Reksovoj školi, E. D. Tomas, u Tandžavuru, Indija.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva Trinaeste subote 30. marta.

U vezi sa pričom

- Puno ime brata koji je izneo svoje iskustvo je Reks Sahajaradž.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionijski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Bolivud je najveći svetski proizvođač filmova, koji proizvodi u proseku 1.500–2.000 igranih filmova godišnje.
- Indijske železnice imaju 1,4 miliona zaposlenih, što ih čini najvećim poslodavcem na svetu. Svakog dana se oko 23 miliona putnika preveze na njenoj širokoj mreži.
- Bengalski tigar je nacionalna životinja Indije i usvojen je kao simbol Indije 1972. godine. Rezervat tigrova Korbet u Utarakandu i nacionalni park Bandipur u Karnataki imaju najveću populaciju bengalskih tigrova.
- Beli tigrovi se mogu naći samo među bengalskim tigrovima.
- Indija je jedina zemlja na svetu koja ima i lavove i tigrove.

Bog koji nedostaje

Džarendra

U maloj varošici, blizu kineske granice u severoistočnoj Indiji, u kojoj je Džarendra odrastao svi su se poznavali. I svi su se klanjali različitim bogovima. Meštani su obožavali bogove od kamena i drveta. Među bogovima, svetkovali su i Isusa. Obožavali su Sunce i Mesec. Kad god je neki svetac imao verski praznik, svi su slavili zajedno u hramu, u crkvi ili na ulici.

Jednog dana, dvanaestogodišnji Džarendra je pretraživao jednu od gradskih radnji, a pogled mu je privukao prelep poster sa Isusom. Na velikom posteru bila je slika Isusa koji visi na krstu. Poster je bio veoma kvalitetan. Džarendra je mogao da vidi svaki detalj slike. Hteo je da je kupi, i odnese kući.

Džarendra nije znao mnogo o Isusu. Sve što je znao bilo je da je Isus Viša sila, Bog među mnogim bogovima koji su obožavani u njegovom gradu.

Kupio je poster i uputio se kući razmišljajući gde bi mogao da ga stavi. Setio se da porodica ima posebnu prostoriju za obožavanje bogova. U sobi su se nalazile

uramljene slike brojnih bogova. Majka je svakog dana odlazila u tu prostoriju da se pokloni i poljubi slike i kipove. Ostali članovi porodice su ih takođe obožavali.

Ali u sobi nije bilo Isusove slike. Džarendra je odlučio da nadoknadi taj propust tako što će okačiti svoju novu sliku Isusa na zid.

Dakle, kada se vratio kući, uzeo je čekić i ekser iz kutije sa alatom koji je pripadao ocu. Dok je ukucavao ekser u zid, ušla je majka.

Dojurila je do Džarendra. Bez reči ga je lupila po obrazu. Džarendra je osetio oštar bol na licu.

„Zašto si me ošamarila?“, upitao je. Želeo je da zna zašto je bio kažnjen.

„Naravno, On je Bog, ali On nije naš Bog“, rekla je majka pokazujući na Isusa. „Skinu tu sliku.“

Džarendra je izvukao ekser iz zida i skinuo sliku.

Nije razumeo zbog čega majka nije želela Isusovu sliku među svojim bogovima. Ali bio je siguran da ne bi trebalo da baci sliku ili da je stavi u fioku. Osećao je da je Isus neko ko je dostojan obožavanja i da Mu se treba klanjati.

Uzeo je poster, otvorio vrata prostorije i izašao napolje. Pogledavši vrata, zaključio je da bi to bilo dobro mesto da okači prelepu Isusovu sliku. Uzeo je ekser i zabio ga u vrh postera.

Odmaknuvši se, divio se svom radu. Majka mu nije dozvolila da postavi Isusa među bogove u prostoriji za bogoslužnje, ali sada je Isusa video svaki put kada bi ulazio u sobu da se klanja. Svako ko bi ušao u prostoriju prvo bi video Isusa.

Iako su Džarendra i njegova porodica viđali Isusa svaki dan nakon toga, sam Džarendra nije mnogo razmišljao o Isusu – sve dok nije postao mnogo stariji. Tokom jednog teškog perioda u svom životu, počeo je da čita Bibliju i da posećuje razne crkve.

Prijatelj, bivši adventista sedmog dana, primetio je njegovo interesovanje za hrišćanstvo i rekao mu: „Ako želiš da se pridružiš crkvi, u Adventističkoj crkvi možeš upoznati istinu.“

Džarendra je otišao u Adventističku crkvu. Bio je dirnut bogoslužnjem i odmah je zamolio pastora da se krsti. Bio je uveren da je u pravoj crkvi kada mu je pastor odgovorio:

„Možete se krstiti samo nakon proučavanja Biblije. Ne krstimo pre nego što se prouče biblijske istine.“

Nakon krštenja porodica ga je kinjila. Ali on je danas siguran da je tada doneo pravu odluku.

„Ja sam prva osoba u porodici koja je postala hrišćanin“, izjavio je.

Mlađi brat je krenuo njegovim stopama mnogo godina kasnije. Rekao je da su ga činjenice, a ne osećanja, dovele do Isusa, Boga iznad svih drugih bogova.

„Ako izaberete hrišćanstvo ili Isusa na osnovu emocija, vaše duhovno putovanje bi moglo da se završi kada vaša osećanja budu povređena. Međutim, ako izaberete Isusa putem logike i svojih principa, vaše putovanje će trajati.“ 🌍

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ova misionska priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve.

Važne činjenice

- Kolkata (poznata i kao Kalkuta), na istočnoj obali reke Hugli, glavni je grad indijske države Zapadni Bengal.
- Kada je Indija stekla nezavisnost 1947. godine, Bengal je bio podeljen na dva dela po verskoj osnovi. Indija je zauzela zapadni deo koji se zove Zapadni Bengal. Pakistan je preuzeo istočni deo, Istočni Bengal, koji je postao nezavisna država Bangladeš 1971.
- Nacionalni park Sundarbans posvećen je očuvanju ugroženog bengalskog tigra, kao i drugih ugroženih vrsta kao što su gangski delfin, rečna šljaka i krokodil iz ušća.
- U septembru 2017. Zapadni Bengal postao je 100% pokriven električnom strujom, nakon što je struja konačno stigla do najudaljenih sela u Sanderbansu.
- Službeni jezici države su bengalski i engleski.

Deo darova Trinaeste subote ovog tomesēja biće upotrebljen za izgradnju šest škola i dve crkve u Indiji.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 30. marta.

Radost zbog života

INDIJA | 23. mart

Šiva

Šiva se molio samo tradicionalnim bogovima i boginjama u Indiji. Za njega nije postojao drugi način života.

Bio je iznenađen kada je njegova odrasla ćerka Arati poverovala u drugog Boga po imenu Isus. Šiva je bio sumnjičav prema ovom novom Bogu.

Ali prestao je da brine kada je video da su se u Aratinom životu dogodile pozitivne promene dok se molila Isusu.

Ipak, on se i dalje molio samo svojim bogovima i boginjama. Bio je stariji čovek i nije video potrebu za ovim novim Bogom.

Onda je Šiva pao i teško se povredio. Ćerka ga je hitno odvezla u bolnicu i posle nekoliko dana vratila kući da se brine o njemu. Kada je razgovarala sa prijateljima telefonom, Šiva je mogao da čuje kako se moli za njegovo zdravlje.

Posle tri meseca, potpuno se oporavio. I dalje se stalno molio svojim bogovima i

boginjama. Onda je ponovo pao. Ovaj put je bio hospitalizovan 15 dana. Imao je prelom rebra i lekar je preporučio potpuno mirovanje.

Kada se vratio kući, njegovo zdravlje je počelo da se pogoršava.

Njegova ćerka Arati je bila zabrinuta i odvela ga je u zdravstveni adventistički centar. Pod nadzorom lekara adventista, Šivi se polako počela vraćati snaga. Mladić po imenu Mark brinuo se o njemu. Šiva je posebno cenio Marka, jer je bio veoma ljubazan i veoma brižan. Preko Marka, Šiva je prvi put osetio Isusovu ljubav. Spoznao je Isusa kroz Markovu dobrotu.

Šiva je išao na bogoslužjenja svake subote tokom četiri meseca koliko je boravio u centru. Upoznao je Isusa. Saznao je za subotu. Naučio je o važnosti zdrave ishrane.

Jednog dana gostujući propovednik je održao propoved koja je dirnula Šivino srce.

On je osjetio snažnu želju da preda svoje srce Isusu.

Međutim, onda su porodični problemi skrenuli njegovu pažnju sa duhovnih stvari. Zaboravio je na svoju želju da živi za Isusa. Njegovo zdravlje je ponovo počelo da se pogoršava.

Uz pomoć adventističkog lekara i Marka, Šiva je uspeo da povrati snagu.

Tada je Šiva primetio jedan obrazac. Svaki put kada bi otišao od Isusa, trpeo bi zdravstvene probleme. Svaki put kada bi išao svojim putem, padao je ili se suočavao sa drugim iskušenjima.

Osećao je da Isus ne želi da ga pusti da ide svojim putem. Činilo se kao da ga Isus poziva da ostane u Njegovoj blizini.

Šiva je u tom trenutku odlučio da preda svoje srce Isusu.

Pozvao je svoju ćerku.

„Pre nego što umrem, bilo bi bolje da već danas prihvatim Isusa kao svog ličnog Spasitelja“, rekao je.

Tačno 10 meseci nakon što je prvi put pao, svoje srce je predao Isusu. Njegov stari život bio je opran u vodama pokajanja. Ovaj 78-godišnji čovek izašao je iz vode indijske reke kao novo Hristovo dete.

Danas se Šiva više ne moli bogovima i boginjama. Moli se samo Bogu nebeskom.

„Isus mi je pomogao da prestanem da pušim i pijem crni čaj. Bolje sam i osećam se zdravo i molim se tri puta dnevno.“

On zahvaljuje Isusu što ga i danas održava u životu.

„Zahvalan sam Isusu što me je ćerka odvela u zdravstveni adventistički centar“, kazao je. „U suprotnom, ne bih upoznao Isusa i dobio priliku da Ga prihvatim kao svog ličnog Spasitelja.“ 🌍

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Rabindranat Tagore (1861–1941) bio je bengalski pesnik, pisac, dramaturg, kompozitor, filozof, socijalni reformator i slikar koji je 1913. postao prvi neevropljanin i prvi tekstopisac koji je dobio Nobelovu nagradu za književnost. Njegove kompozicije postale su nacionalne himne Indije i Bangladeša.
- Glavni grad Indije je Nju Delhi, sa populacijom od 249.998, iako veće urbano područje Delhija ima 28.514.000 stanovnika.
- Za sari se kaže da datira najmanje iz 3000. godine pre nove ere. Boja sarija često se bira na osnovu prilike; crvenu često nose neveste da simbolizuje plodnost i prosperitet.
- Kaže se da je igra šah nastala u Indiji pre 1.500 godina na osnovu sedmoevkovne ratne igre zvane Čaturanga, iz severozapadne Indije.

Hvala vam za vaše misionijske darove subotne škole koji pomažu da se Isusova ljubav širi na ljude u Indiji i širom sveta.

Hvala vam na darovima Trinaeste subote koji su namenjeni za projekte u Indiji i Nepal u 30. marta.

Tinejdžer sa misijom

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE | 30. mart

Natan

Natan je imao 6 godina kada se njegova porodica vratila u Indiju nakon što su služili kao misionari u Libanu. Bio je mali i nisu ga zanimali misionari ili misionarski rad.

Međutim, stvari su se promenile kada je Natan imao 12 godina. Postao je fasciniran pričama o dečjim misijama koje je slušao subotom posle bogoslužjenja u crkvi. Ubrzo je počeo da čita stare primerke časopisa Misija za decu koji je tromesečno izlazio, a ponekad čak i časopis Misija za mlade i odrasle. Dok je čitao priče, čeznuo je da učini nešto za Boga.

Pomislio je: „Ako Bog može da koristi decu istih godina poput mene, pa čak i mlađu, zašto ne bi mogao i mene da koristi za misiju?“

Prošla je godina. Prošle su dve godine. Prošla je i treća godina. Natan je imao 15 godina i još uvek je smatrao da ništa ne čini za Boga u misiji.

Onda je usled pandemije KOVID-19 Indija bila mesecima zatvorena. Natanov otac je bio pastor i, na zahtev roditelja,

organizovao je onlajn grupu za proučavanje Biblije za tinejdžere zatvorene tokom izolacije. Grupa je brzo narasla na 15 tinejdžera, a pridružio im se i određeni broj dece mlađe od 10 godina.

Onda je Natan čuo svog oca kako govori majci: „Mlađi se ne uklapaju. Nisu na istom nivou znanja.“

Dok je Natan te noći ležao u krevetu, osetio je poziv da osnuje biblijsku grupu za mlađu decu.

Za doručkom je ovo razmišljanje podelio sa roditeljima. Pozdravili su tu ideju i ohrabрили ga da odmah počne. Natan je uzbuđeno pregledao kućnu biblioteku tražeći materijale. Odlučio je da na svakom sastanku pročita biblijsku priču iz knjige Biblijske priče Artura Maksvela i vodi kratka biblijska razmišljanja iz knjige Linde Koh Bog me voli na 28 načina.

Bog je blagoslovio njegove napore. Ubrzo su se biblijskoj grupi pridružila deca iz okoline, pa čak i iz drugih delova Indije.

Do 12 dece je svake nedelje bilo okupljeno na onlajn sastanku.

RADITI VIŠE

Natan je uživao da vodi biblijsku grupu. Osećao se kao da ga Bog konačno koristi za misiju. Ali on je čeznuo da uradi nešto više.

Pošto su ograničenja povodom pandemije KOVID-19 bila ukinuta oko godinu dana kasnije, čuo je propoved o smrtno bolesnoj devojci koja se molila za svoje prijatelje, komšije, pa čak i misionare u dalekim zemljama. Propovednik je rekao da se devojčica molila samo tri meseca pre nego što je umrla, ali su njene molitve unele velike promene u mnoge živote.

Natan je pomislio: „I ja treba da se molim. Mogu da se molim za svoje drugove iz razreda, prijatelje i tinejdžere u mom komšiluku.“

Nastava je nastavljena u adventističkoj školi koju je Natan pohađao, a mnogi njegovi drugovi iz razreda su pripadali nehrišćanskim religijama.

Natan se pitao za koga da se moli. Odlučio je da se moli za one koji su se činili najotvorenijim za hrišćanstvo. Činilo se da su plodnije tlo.

Primitio je da je jedan dečak, Arun, uživao u pevanju na jutarnjem bogoslužju i da je pažljivo slušao. Počeo je da se moli za Aruna.

Jednog dana je rekao Arunu: „Srećan sam što te zanimaju hrišćanske teme.“ Arun se široko osmehnuo.

„Volim da pevam ove pesme“, rekao je. „Davno sam prihvatio Isusa kao jednog od svojih bogova.“ Natan je želeo da sazna više.

„Zašto su tvoji roditelji izabrali da pohađaš ovu hrišćansku školu?“, upitao je.

„Živimo na farmi na selu, i jedini školski autobus koji prolazi u blizini naše kuće je adventistički školski autobus.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi mesta u kojima će biti ostvareni projekti ovog tromesečja.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Ovaj razgovor je uticao da se između Natana i Aruna razvije posebno prijateljstvo. Kad god je to bilo moguće, Natan bi mu govorio o svojoj ljubavi prema Isusu. Molio se da to seme urodi plodom.

BEZNADEŽAN SLUČAJ?

Dok je Natan razgovarao sa Arunom o Isusu, drugi dečak po imenu Džai je oduševljeno pričao drugoj deci iz razreda o moći i dobroti bogova koje je obožavao. Džai je bio revnostaan za veru svoje porodice, i svaki dan je nosio ritualne oznake na čelu. Džai je čak razgovarao i sa Natanom o svojim bogovima. Natan je odlučio da se ne moli za Džajia.

Onda je jednom prilikom Natan svirao klavijaturu na bogoslužjenju, a Džai, pošto je bio zadivljen njegovom veštinom, pohvalio ga je i upitao da li bi svirao pesmu iz njegove religije.

Natan je učtivo odgovorio: „Žao mi je. Sviram samo hrišćansku muziku.“

Džai nije govorio sa Natanom nekoliko meseci. Natan je nastavio da se moli za druge drugove iz razreda i radovao bi se kada bi video da Bog dira njihova srca.

Onda je jednog dana Džai prišao Natanu i naglo rekao: „Nauči me molitvi Gospodnjoj. Natan nije mogao da poveruje svojim ušima. Džai nije delovao kao plodno tlo za koje se vredi moliti.

Ali ipak je zatražio da nauči molitvu Gospodnju.

Natan je počeo da svedoči o svojoj ljubavi prema Isusu svom drugaru. Kako je vreme prolazilo, primetio je da je prestao da priča o svojim bogovima. Ponekad je čak dolazio u školu bez oznaka na čelu.

„Naš Gospod je vodio Džaija tako da je od protivnika postao onaj koji je tragao za istinom. Verujem da neće proći mnogo

Misionske informacije

- Zapadni Bengal i Himačal Pradeš su u Severnoj indijskoj uniji koja ima 476 crkava, 1.500 grupa vernika i 163.690 članova. Na populaciju od 716.496.000, to je jedan adventista na svakih 4.377 ljudi.

vremena pre nego što Džai pronade istinu i istina će ga sigurno osloboditi.“

Natan je uveren da ga Bog koristi za misiju, i moli se da može da čini još više.

Hvala vam na misionskim darovima subotne škole koji će pomoći u širenju jevanđelja u Indiji i Nepal.

Sedam od 10 projekata Trinaeste subote odnose se na adventističke škole, poput ove u kojoj Natan i Džai stiču obrazovanje. 🌐

Hvala vam na velikodušnim darovima koje ćete prineti danas.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Budući projekti Trinaeste subote

Darovanja Trinaeste subote sledećeg tromesečja biće upotrebljena za pet projekata u Evroazijskoj diviziji.

- Izgradnja porodičnog centra uticaja u Jerevanu u Jermeniji.
- Izgradnja omladinskog centra uticaja u Minsku u Belorusiji.
- Izgradnja zdravstvenog centra „Kaltubo“ u Gruziji.
- Izgradnja duhovnog i društvenog centra „Salekard“ u Rusiji.
- Izgradnja osnovne škole u Taškentu u Uzbekistanu.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misioniski spotlajt, koji sadrži video-izveštaje iz Južnoazijske divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice:

Nepal: vladin veb-sajt	bit.ly/GovtNepal
Lonli Planet	bit.ly/LP_Nepal
Nacionalna Geografija	bit.ly/NatGeo_Nepal
Indija: vladin veb-sajt	bit.ly/GovtIndia
CNN Travel	bit.ly/CNN_India
Nacionalna geografija Travel	bit.ly/NatGeo_India
Zapadni Bengal	
Raf gajd	bit.li/RG_VBengal
Himačal Pradeš	
Zvanična veb-stranica Himačal turizma	bit.ly/HimachalTourism
Karnataka	
Zvanična veb-stranica turizma Karnatake	bit.ly/KarnatakaTourism
Maharaštra	
Lonli Planet	bit.ly/LP_Maharashtra
Adventisti sedmog dana	
ADRA Nepal	bit.ly/ADRANepal
Izdavačka kuća Orijental Vočmen	bit.ly/FB_OVPH
Adventistički univerzitet Spajser	bit.ly/SDA_SpicerAU
Adventistička bolnica u Puni	bit.ly/SDA_PuneAH
Indijski adventistički medijski centar	bit.ly/SDA_AMCAWR

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misioniske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioniski dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 30. marta. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoazijskoj diviziji. Dvanaeste subote, 23. marta, iznesite pred crkvu izveštaj o misioniskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Istočno-centralna Indija	2.595	117.948	27.338.000
Severistočna Indija	224	54.065	49.974.819
Severna Indija	474	161.389	819.854.211
Južno-centralna Indija	256	65.588	73.613.446
Jugoistočna Indija	488	131.838	81.938.520
Jugozapadna Indija	240	37.551	32.250.759
Zapadna Indija	257	107.177	202.668.440
Pripojena polja			
Oblast ostrva Andaman i Nikobar	1	295	434.675
Istočno himalajsko polje	14	893	756.000
Himalajska oblast	26	9.350	30.369.000
Maldivi (nije uključeno ni u jedno polje)	0	0	543.000
Ukupno:	4.575	1.143.346	1.424.678.000

PROJEKTI:

Gimnazija, Aurangabad, Indija
Škola, Ani, Indija
Škola, Palakad, Indija
Engleska crkva, Adventistički koledž Lauri, Bengaluru, Indija
Centralna engleska crkva, Bengaluru, Indija
Škola, Tandžavur, Indija
Omladinski centar za obuku, Manginapudi, Indija
Škola, opština Gadi, Udajapur, Nepal
Škola, Pasigat, Indija
Škola, Namunaghar, Andamanska ostrva, Indija

